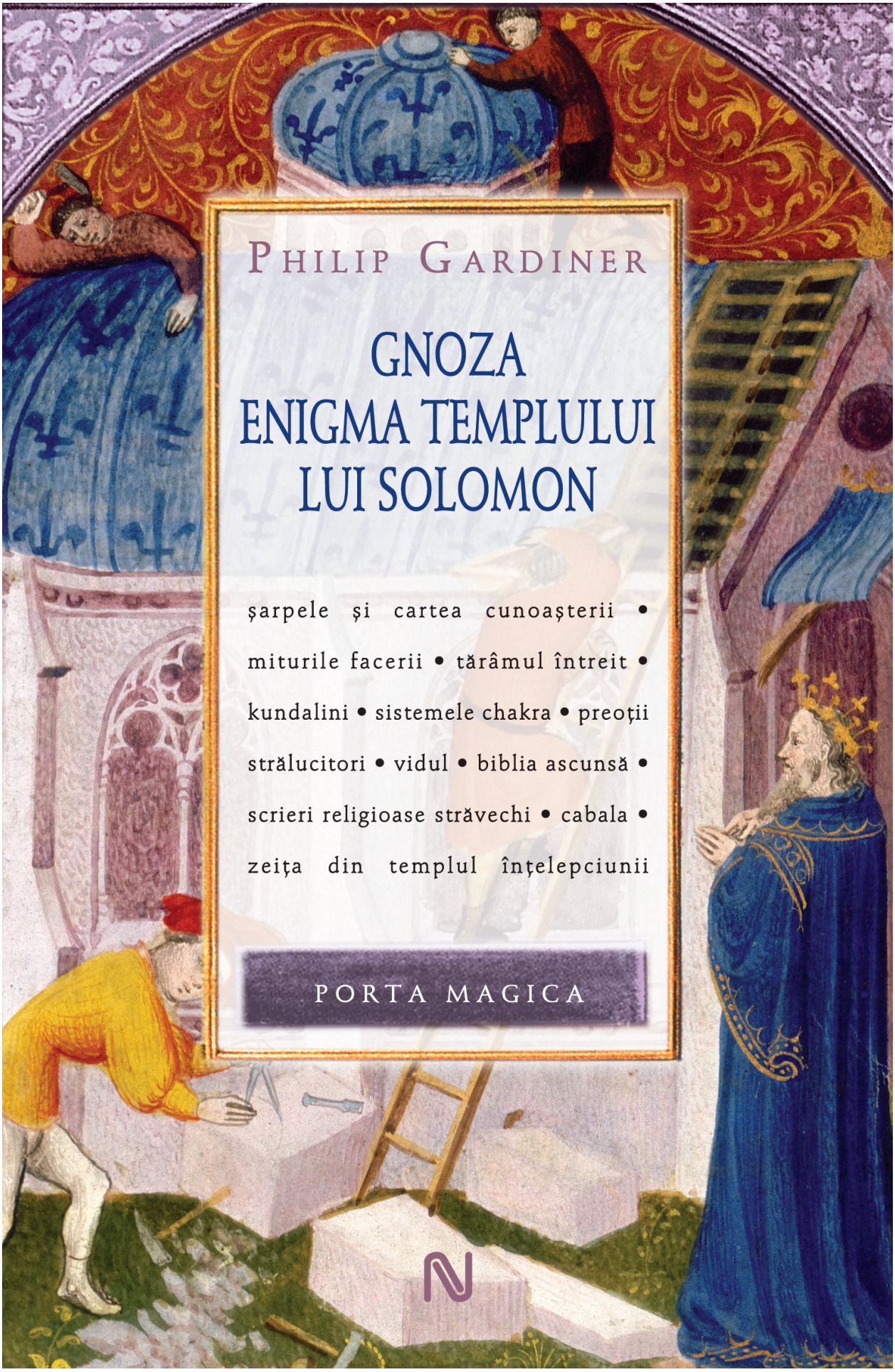

PHILIP GARDINER

GNOZA
ENIGMA TEMPLULUI LUI SOLOMON

șarpele și cartea cunoașterii • miturile facerii • tărâmul întreit • kundalini • sistemele chakra • preoții strălucitori • vidul • biblia ascunsă • scrieri religioase străvechi • cabala • zeița din templul înțelepciunii

PORTA MAGICA

INTRODUCERE

Eritis sicut dii scientes bonum et maulum.
(Vei fi ca Dumnezeu, cunoscând Binele și Răul.)

Mulți nu înțeleg sensul cuvântului *gnosis.* Alții au impresia că înseamnă pur și simplu „cunoaștere" și îl iau ca atare. Dar înțelesul lui este mai profund. Este termenul care stă la originea numelui de *gnostic,* atribuit celui care posedă o cunoaștere specială. Adevărata definiție a lui *gnosis* este „trăirea mistică directă a Divinului în sine", denumind conștientizarea naturii noastre reale, la care nu se poate ajunge prin intermediul dogmei sau al rațiunii, ci numai cu ajutorul trăirii personale.

Credințele și secretele fundamentale ale gnosticilor creștini rămân o necunoscută pentru majoritatea oamenilor. În chip vădit, spiritualitatea lor are o dimensiune orientală mai pronunțată decât cea prezentă în varianta occidentală tradițională a creștinismului. Matei însuși spune în Evanghelia apocrifă a lui Toma: „Căci cel care nu se cunoaște pe sine nu știe nimic, iar cel care se cunoaște pe sine însuși a pătruns deja în adâncimea universului." Potrivit lui Toma, aceste câteva cuvinte ar fi fost rostite de Hristos și dezvăluie profunzimea sistemului de credințe gnostice. Se pare că semnificația lor este că locul cel mai important în care trebuie să căutăm adevărul, Divinul și cunoașterea autentică a universului este propriul nostru sine.

În *Upanișade* există următoarea afirmație: „Nu prin argumente se poate cunoaște sinele. Sinele este diferit de corp și minte. Sinele, *atman,* refugiul suprem, pătrunde și se răspândește în univers, sălășluind în inimile tuturor. Cei ce se cercetează pe ei înșiși meditând necontenit ajung la *atman* cel neschimbător și de la sine strălucitor. Astfel să faceți și voi…“[1] *Atman* este realitatea interioară adevărată, spiritul sau Fiul lui Dumnezeu, prezent în fiecare dintre noi. Alchimiștii cred că e nemuritor. Zilele lui sunt fără de număr, iar el este desăvârșit. Gnoza urmărește să descopere autentica realitate interioară, cea care ne călăuzește spre universul însuși.

„Vă voi da ceea ce nici un ochi nu a văzut, nici o ureche nu a auzit, nici o mână nu a atins, ceea ce nu s-a ivit niciodată în mintea omenească.“[2] Toma îi atribuie aceste cuvinte lui Hristos. În viziunea gnosticilor, Iisus Hristos era *atman* însuși, adică realitatea interioară adevărată din noi înșine, care a rămas coerentă de-a lungul istoriei în sânul omenirii. Vorbele lui Hristos se potrivesc cu cele rostite de alte figuri importante ale istoriei și religiei, căci reprezintă un arhetip existent în noi toți. Adevăratul Hristos este adevăratul Noi înșine și, dacă putem dobândi înțelepciunea și cunoașterea din această idee, vom reuși să vedem „ceea ce nici un ochi nu a văzut“ și „nici o ureche nu a auzit“. Cu adevărat vom ajunge la „ceea ce nu s-a ivit niciodată în mintea omenească“, pentru că ceea ce vom vedea e cu mult mai mult decât însăși nașterea lumii.

Tainele anticilor sunt mai profunde decât bănuiesc majoritatea oamenilor. Adevărul ce stă ascuns în cele mai enigmatice semne de întrebare din istoria omenirii – inclusiv Templul lui Solomon – se află în mintea omului. Strămoșii noștri au fost primii care și-au pus astfel de întrebări, dar răspunsurile s-au pierdut. Omul modern se străduiește să explice existența ființei umane cu instrumentele rațiunii și ale logicii, atitudine prin care a distrus cunoașterea secretă și din cauza căreia nu mai poate desluși limba vorbită de înaintașii care și-au consemnat cu atât sârg descoperirile cu privire la existența noastră, la viața de după moarte și la evoluția esențială a propriei noastre conștiințe.

---

[1] Fragment din *Upanișade,* scrieri sanscrite, datând din sec. VIII-XIV î.Hr. Cuvântul-titlu înseamnă, la propriu, „a sta dedesubt“.

[2] *Evanghelia după Toma.*

Încercările oamenilor de a transpune dimensiunea mistică în planul lumii concrete au dus la pierderea cunoașterii despre asemenea mistere și au creat puzzle-uri pe care acum trebuie să ne străduim să le refacem bucată cu bucată. Niciodată nu vom găsi rămășițele pământești ale apostolilor, pentru că ei nu au existat niciodată în carne și oase. Niciodată nu vom ține în mână un fragment din crucea adevărată, pentru că ea și-a îndeplinit răstignirea. Niciodată nu vom descoperi Sfântul Graal, căci el sălășluiește doar în mintea omului. Şi niciodată nu vom afla Templul lui Solomon, pentru că el este omul însuși.

Dacă aș fi trăit în oricare altă epocă și aș fi avut curajul să fac publică teoria pe care o formulez în această carte, aș fi fost ars pe rug. Dar încă nu e prea târziu! Înaintea mea, mulți au fost aceia care au purces să dezvăluie tainele gnosticilor și au fost reduși la tăcere sau n-au avut încotro și au ascuns adevărul în spatele unui limbaj simbolic uimitor pe care puțini îl puteau înțelege. Numai cei care cunosc tainele au ochi să vadă și urechi să audă. Oameni pe care azi i-am numi *alchimiști* și *ocultiști* și-au încifrat înțelegerea într-un limbaj și o imagistică multistratificate, iar descoperirea adevărului s-a înfăptuit după mulți ani de căutare. Fie că e scris, vorbit sau exprimat în sfera artei, limbajul acestor adepți a devenit cunoscut sub numele de *ezoteric*, în ideea că doar cei care au acces la el vor putea desluși sensurile ascunse, ceea ce este însăși definiția *gnozei* autentice.

Ideea că strămoșii noștri erau stăpânii unor taine oculte, care nu și-au pierdut sensurile nici azi ar putea părea ridicolă în ochii celor care știu prea puțin despre tradițiile gnostice. Dar înțelesul lor și semnificația tainelor sacre din vechime au mai multă relevanță decât orice altceva veți descoperi. Cunoașterea, așa cum e cuprinsă în cartea de față, este atât de profundă, încât vă va schimba viața. Şi nu tipul de cunoaștere e diferit, ci modul în care o veți percepe.

Poate vă întrebați cum am dobândit-o. E o poveste lungă, așa că voi încerca să mă rezum la strictul necesar. Mi-am început călătoria cu mulți ani în urmă, cercetând și citind sute de cărți de istorie, religie, filozofie ezoterică și tot felul de scrieri de alchimie și ocultism. Încercam să pun în balanță ceea ce aflam cu știința din epoca modernă.

Am crezut întotdeauna că viața înseamnă mult mai mult decât ce cuprindem cu privirea. Ca expert în marketing, rol pe care l-am jucat înainte de a porni la drum, știam că toată lumea e plină de mijloace de publicitate ascunse. Gama se întindea de la firmele de marketing la departamentele de relații publice ale companiilor și organizațiilor internaționale. Toate aceste organizații fac schimburi. Apelează la diverse metode și la marketing pentru a manipula masele și pentru a le momi în cuști speciale ca de animale, pe care să le poată controla. Spun „de animale" dintr-un motiv foarte simplu: dimensiunea primitivă a ființei umane este latura pe care se axează experții în marketing. Ei țintesc să influențeze în primul rând dorințele primare de progres, existente la fiecare nivel al ființei umane. Fie că e vorba despre vânzarea de produse sau despre retorica politică, se adresează aceloraşi instincte animalice pe care le posedăm. Când vor să vândă un produs pentru copii, de exemplu, folosesc un limbaj puternic, dar elementar, recurgând la imagini colorate, simple, precum și la muzică și sunete nesofisticate. Când vizează cumpărătorul de vârsta a treia, apelează la un limbaj mai blând, la tonuri pastelate mai subtile și la muzica de altădată. Metoda e veche de mii de ani și toate tehnicile de vânzare și persuasiune au fost construite pe ideea de a se adresa aceloraşi instincte primare ale omului.

Acești experți recurg adesea la mijloace de amenințare și la diverse tertipuri de ademenire. Afirmă, după caz, că oamenii pot ajunge în raiul creștin sau pot fi azvârliți în iad, laolaltă cu păgânii eretici. Putem vota pentru partidul politic bun sau pentru cel rău și putem obține micșorări de impozite sau măriri de salariu. Putem obține raiul pe pământ, având mașini sport extravagante, mergând în vacanțe costisitoare și locuind într-o casă mare și albă. Sau, invers, putem face parte din clasele de jos, chinuindu-ne doar să supraviețuim. Iată varianta capitalistă a raiului și a iadului.

De-a lungul a mii de ani, omul a descoperit nuanțele propriei naturi, dar, pe de altă parte, a rămas la fel de confuz de vreme ce un as al marketingului sau al publicității îl poate păpăci. Marketingul și publicitatea au devenit instrumentele expertului, care trebuie să înțeleagă natura umană ca un psiholog. Paradoxal, adevăratului psiholog îi revine rolul de a corecta gândirea confuză a celui care cedează în fața ciclului constant al dorinței, refuzului și

descurajării, precum și în fața depresiei pricinuite de specialistul în marketing. Nu am reușit să conștientizăm că produsele pe care le realizăm și ni le vindem unii altora sunt efemere și nu ne aduc iluminarea autentică. Sunt doar obiecte materiale. Nu am izbutit să urmăm îndemnul primordial al filozofiilor străvechi – dobândirea echilibrului.

Pe un asemenea fundal, mulți din lumea marketingului sfârșesc prin a-și pierde entuziasmul și a deveni cinici. Așa că am început să resping universul comercial și capitalist la înfăptuirea căruia am contribuit și care părea să se răspândească la scară planetară. Am vrut să fug, să evadez din putreziciunea atotcuprinzătoare a lăcomiei. Am dorit ca viața mea să atingă echilibrul.

Conștient fiind de toate aceste lucruri, am voit să aflu dacă, de-a lungul istoriei, au existat bărbați și femei care să împărtășească aceleași sentimente, să descopăr teorii enigmatice și gânduri ascunse în literatură și în sfera artelor. Apoi, după ani întregi în care am învățat despre semne, simboluri și cifruri, m-a încercat senzația că un curent tainic străbate spațiile importante, venind din timpuri străvechi. Se pare că înaintașii noștri au scos la iveală secrete uluitoare, iar eu le descopeream încetul cu încetul. Ajungeam astfel la o înțelegere mai profundă a adevărului de dincolo de enigme.

De-a lungul cercetării mele am vorbit cu sute de oameni și am aflat că mulți gândesc la fel. Curând am fost invitat să devin membru al unei societăți secrete (nu voi dezvălui numele acestui club alcătuit exclusiv din bărbați și precizez numai că are o vechime de sute de ani și nu este vorba despre Francmasonerie). Iar adevărul e că invitația a fost mai degrabă o cerere. Primisem o carte de la un domn în vârstă. Deși fusese tipărit în anii ’30, volumul anonim prezicea deznodământul celui de-al Doilea Război Mondial. La început, am crezut că anul publicării era trecut greșit și că lucrarea apăruse după conflagrație. Însă nu toate evenimentele povestite în carte se adeveriseră, ci numai cele majore, și toate cercetările pe care le-am făcut au dus la concluzia că volumul fusese publicat în 1933. Atunci, cum se face că autorul a știut că se vor petrece anumite întâmplări? Răspunsul a venit de la domnul în vârstă. Evenimentele făceau parte dintr-un plan mult mai amplu, mi-a spus el, iar desfășurarea fiecăruia dintre ele putea lua chipuri diferite, însă, oricare ar fi punctul de plecare, deznodământul este tot formarea unei

organizații internaționale. (Numeroși adepți ai teoriei conspirației numesc respectivul plan Noua Ordine Mondială.) Domnul susținea că aceasta poartă azi numele de Organizația Națiunilor Unite. Acum, că aflasem, afirma el, n-aveam încotro și trebuia să mă alătur societății secrete.

Bătrânul domn s-a stins și eu am rămas să mă întreb ce cale să apuc. Să devin membru al societății sau să nu iau în seamă episodul? Adevărul e că nu aveam de ales. În ultimul său testament, el recomanda afilierea mea. Fie că voiam sau nu, eram deja membru al unei societăți secrete. Dacă judecam superficial, toată treaba părea o prostie și o născocire. Dar, pe măsură ce a trecut timpul, am descoperit modificări la nivel de limbaje și m-am trezit că înțeleg mai bine acele scrieri și opere de artă care înainte refuzau să-și dezvăluie tainele. Era o dovadă că făceam progrese în procesul de cunoaștere. Mesajele și învățăturile ascunse pe care nimeni din exterior nu la înțelegea și în care nimeni nu credea se decriptau strat după strat. În opinia mea, acesta este drumul spre înțelepciune și e o metodă folosită de secole. Am călătorit în lumea întreagă să văd dacă tipul meu de cunoaștere, recent dobândit, își găsește confirmarea în artefacte și imagini concepute de diverse popoare și religii. Şi, oriunde mergeam, găseam câte o confirmare.

Iată, pe scurt, calea pe care am urmat-o ca să aflu lumina. Este o călătorie care tocmai a început și care mi-a elucidat uimitoarea enigmă a Templului lui Solomon. Sper sincer că în cartea de față voi fi în stare să dau glas fascinației și spaimei de care am fost cuprins când am ajuns la provocatoarea înțelegere a faptului să există într-adevăr o conștiință superioară și că ea este o stare accesibilă tuturor. Nădăjduiesc că și dumneavoastră veți fi revoltați când veți descoperi că asemenea elemente, profunde și reale, ale propriei noastre existențe au fost ținute departe de noi de către cei care manipulează lumea. Motivul înșelăciunii e simplu: eliberarea minții ne eliberează de influențele ce pun stăpânire pe noi. Iată adevărul în și despre sine: mintea noastră, simțurile și fiecare gând sunt influențate de alții.

Aș vrea să atrag atenția că prezentul volum acoperă un domeniu atât de vast, încât îmi este cu neputință să intru în detalii ample în cazul fiecărei teme în parte. Prin urmare, sper că cititorul se va simți însetat și îmboldit să meargă să-și potolească singur setea la fântâna străvechii înțelepciuni. Fântânile nu

sunt altele decât scrierile religioase din zorii omenirii – *Biblia, Coranul, Upanișadele* și altele. Ele nu sunt menite doar celor înzestrați cu spirit religios, ci tuturor.

Dacă ar fi să vă dau un sfat pentru călătoria care urmează, el ar suna astfel: Uitați toate lucrurile în care credeți, ignorați tot ce vi se spune și apropiați-vă de această carte cu spiritul și cu deschidere! De nu izbutiți să înțelegeți tot ce stă scris în ea, citiți-o încă o dată. Cunoașterea strânsă aici are rădăcini atât de adânci, încât e foarte ușor să treci pe lângă ea și, de multe ori, o nouă lectură o va scoate la lumină în cele din urmă. La sfârșitul volumului am inclus un amplu Dicționar al Cunoașterii care să vă fie de ajutor. El constă într-o reinterpretare a diverselor credințe, simboluri și scrieri, alături de interpretările noi puse în discuție în carte. Ideea care se va contura, fără putință de tăgadă, este aceea că, de la alchimie la daoism și de la creștinismul gnostic la sufismul mistic, adevărurile abordate aici stau la originea oricărui tip de înțelepciune. Iar adevărurile există în fiecare cultură din lume.

Vă doresc noroc în călătoria dumneavoastră spre înțelegerea adevărată și cunoașterea autentică!

Pentru mai multe informații și texte, vă invit să vizitați
www.philipgardiner.net

Capitolul 1

ŞARPELE

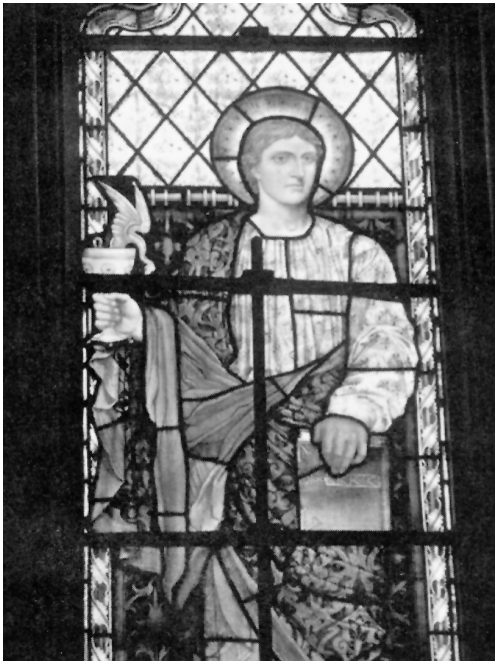

Potirul Sf. Ioan, înfățișat cu șarpele și cartea cunoașterii.

Pentru a cuprinde întreaga semnificaţie a gnozei, mai întâi trebuie să deslușim fundalul pe care se desfăşoară această lume tainică şi istoria ei. Trebuie să ne dăm seama că istoria oficială de care beneficiem în prezent este fundamental eronată. În ultimele veacuri, puterea, şi cea clerică, şi cea politică, a revizuit istoria. După cum v-ar spune orice istoric bun, cei care scriu istoria lumii sunt învingătorii. Victorie poate însemna o cucerire militară, o campanie politică sau o mişcare religioasă. Fie că e vorba despre una sau despre alta, învinşii sunt, de obicei, reduşi la tăcere şi eliminaţi din cărţile de istorie. Iar uneori sunt ridiculizaţi sau defăimaţi.

Când citim într-un studiu de istorie că „cei glorioşi şi buni au câştigat războiul" trebuie să fim precauţi. În general, povestea este exagerată peste măsură de învingători şi nu mai este o variantă credibilă a adevărului, ceea ce e valabil mai ales în cazul izbânzilor creştinătăţii. Se povesteşte adesea, de pildă, că Patrick s-a dus în Irlanda şi le-a venit de hac şerpilor, scăpând insula la infamele jivine. Este un neadevăr strigător la cer, pentru că în Irlanda n-au existat niciodată şerpi. În acest caz, faptele au fost ascunse de autoritatea la putere, în speţă Biserica Romano-Catolică. Şi astfel se face o afirmaţie simbolică multistratificată. Povestea este, de fapt, o alegorie, prin care se spune că Patrick a scăpat insula de toţi cei ce se închinau răului. (Şarpele era un simbol asociat frecvent cu adoratorii păgâni.) Astfel este atestată existenţa unui cult al şarpelui în Irlanda, căruia i-a luat locul un nou cult, cel al creştinismului şi care are legătură cu adorarea a ceea ce vom descoperi că este *înţelepciunea şarpelui*. Legenda se referă, de asemenea, la faptul că Patrick a învins fiara şi a pus mâna pe puterea ei.

După cum am dezvăluit în cartea mea *The Serpent Grail (Graalul-Şarpe)*, publicată anterior, cultul şarpelui era dominant în întreaga lume în Antichitate. Veninul conţine adesea un minunat şi adevărat *Elixir al Vieţii*. În venin se află proteine şi s-a dovedit ştiinţific că ele au proprietăţi benefice, care ajută la prelungirea vieţii şi ameliorează starea de sănătate. Am arătat acolo modul în care înţelegeau cei din

Sf. Patrick şi şerpii.

vechime acest fapt, cum îl foloseau şi cum au făcut numeroase referiri la el în scrierile lor, în opere de artă şi în arhitectură. După aceea, amestecul de sânge şi venin de şarpe într-o cupă ritualizată a dus la apariţia cupei sacre menite acestei operaţiuni şi numite Sfântul Graal. Şarpele simbolizează înţelepciunea, căreia i se spune adesea înţelepciunea fundamentală. Cum se face că târâtoarea care se strecoară pe pământ, îşi devorează victima şi se leapădă de piele e considerată un simbol al cunoaşterii capitale?

În volumul menţionat am afirmat că în Antichitate cultul şarpelui era o practică răspândită în toată lumea şi a stat la originea multor religii, precum şi la baza anumitor culturi. În pasajele următoare vă voi reaminti foarte succint câteva elemente din istoria şi mitologia acestui cult, pe care le cred relevante. Dar încă nu este momentul să explic raţiunea din spatele fiecărei apariţii bizare sau al fiecărui text, căci recurg la o metodă simplă, care de multe ori lucrează încet şi strecoară informaţii, astfel încât amintirile deja existente în

mintea omului să iasă la suprafață din când în când, atunci când se cuceresc noi teritorii lăuntrice. Închipuiți-vă că sunt ca niște mici scântei de iluminare care vă vor aduce aproape de adevăr. Așa că vom face o incursiune în diverse etape ca și cum am fi inițiați în tainele gnosticismului.

CULTUL STRĂVECHI

Adorarea șarpelui[1] datează din Antichitatea Greciei, a Romei, a Egiptului și chiar a Sumerului. Cultul închinat acestei viețuitoare era prezent în Australia, Europa, America de Sud și Africa și se regăsește la aproape fiecare nivel din fiecare cultură dată.

În Africa exista obiceiul de a bate un șarpe în cui de o cruce sau de un copac, în semn de jertfă, iar *Noul Testament* ni-l arată pe Iisus răstignit pe cruce. Şi Moise a ridicat și a răstignit Şarpele de Aramă pe ceea ce se crede că va fi fost o cruce Tau. Mai târziu, cea din urmă avea să întruchipeze comoara ascunsă și, pe măsură ce înaintăm în călătoria noastră inițiatică, ne vom da seama că simbolistica i se datorează cunoașterii încifrate în figura simbolică ce înfățișează un șarpe ridicându-se pe o cruce.

Potrivit unui recensământ realizat în anul 1896, în zona de nord-vest a Indiei se înregistrau peste douăzeci și cinci de mii de adoratori ai

---

[1] Idiomurile din Canaan numeau șarpele prin termeni precum *Aub, Ab, Oub, Ob, Oph, Op, Eph* și *Ev.* Mayașii îi spuneau *can,* iar Cucul*can* însemna „pasăre-șarpe". Sumeriana folosea cuvântul *acan,* iar în scoțiană *can* are și acest sens. Vul*can,* zeul focului în mitologia romană, e un nume derivat din doi termeni babilonieni: *can* – „șarpe" și *vul* – „foc", care atestă legătura etimologică ce străbate mii de mile și oceane. Chiar și cuvântul Vati*can,* element-cheie al lumii creștine, își are originea în *vatis* – „proroc" și *can* – „șarpe", denumind un loc al profeției șarpelui.

Dacă v-a plăcut acest fragment de carte, mai multe detalii despre modalitățile de livrare şi plată puteți găsi în paginile Nemira.ro.

NEMIRA
plăcerea lecturii